

## Venster vol inkt

Schrijven is een heerlijke bezigheid. Ik doe het graag met de onvervalste, oude Bic-ballpoint met zijn drukknopje dat zo irritant kan klikken en zijn heerlijke, soepel over het papier glijdende point. Wat echt heel fijn is van de Bic, is zijn venster waardoor je altijd kunt zien wanneer hij op is. Helaas kun je hem dan weggoeien, maar ze worden gelukkig nog steeds gemaakt.

Heel spannend vind ik altijd het moment waarop aan het begin van het venster een stukje lege vulling tevoorschijn gaat komen. Het naderende einde, denk ik dan. En ook heel mooi vind ik de schone vulling als de inkt er daar al uitgezogen is. Nooit is teveel gezegd, maar toch bijna altijd laat de vulling geen inktresten achter en dat geeft mij het gevoel dat de pen optimaal leeggeschreven wordt.

Soms breek ik de pen open om te kijken of er achter het verborgen gedeelte geen inktresten meer zitten. Ik vind het echt een heel knappe pen.

Hij is nu bijna op, maar ziet u enig vies vlekje op dit papier? Nou, dat wou ik ook nog maar even schrijven met mijn BIC over mijn BIC. Schreef ik op 7 augustus 1981. Ik had nog geen pc – wie wel? - en kon dus niet bevroeden dat ik ruim 25 jaar later met behulp van een heel ander venster mijn teksten zou schrijven: Windows.

